

Collinearity

อุทัยวรรณ สายพัฒนา*
ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์**

ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณนั้น เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ตัวหนึ่งกับตัวแปรพยากรณ์หลาย ๆ ตัว ซึ่งการวิเคราะห์นี้มีข้อตกลงข้อหนึ่งว่าตัวแปรพยากรณ์เหล่านี้ต้องไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือหากสัมพันธ์กันก็ต้องมีความสัมพันธ์กันไม่สูงมากนัก แต่ในทางปฏิบัติบางครั้งมักพบว่าตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันสูง ในกรณีที่ตัวแปรพยากรณ์เพียง 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันสูง เรียกว่า *Collinearity* และในกรณีที่ตัวแปรพยากรณ์มากกว่า 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันสูง เรียกว่า *Multicollinearity*

การที่ตัวแปรพยากรณ์ มีความสัมพันธ์กันเองสูงจะทำให้ผลการวิเคราะห์การถดถอยผิดพลาดไปดังนี้

1. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (S_b) มีค่าสูงผิดปกติ ถ้าค่า S_b มีค่าสูงผิดปกติ เมื่อนำค่า S_b ไปใช้ในการทดสอบทางสถิติ

$$t = \frac{b_i}{S_{b_i}}$$

ค่าสถิติทดสอบ t ที่ได้จะมีค่าต่ำกว่าปกติ ทำให้การแปลผลผิดไปจากความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น ต้องการศึกษาว่า X_1 มีความสัมพันธ์กับ Y หรือไม่ เมื่อค่า S_b สูงมาก ค่า t ที่ได้จะต่ำกว่าปกติ ทำให้ยอมรับ H_0 แสดงว่า X_1 ไม่มีความสัมพันธ์กับ Y ซึ่งความจริง X_1 มีความสัมพันธ์กับ Y สูงมาก

2. ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงเมื่อตัวแปรพยากรณ์เปลี่ยนจากสมการถดถอยนี้

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2$$

ถ้า X_1 และ X_2 มีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยอาจไม่แสดงอิทธิพลที่แท้จริงของ X_1 หรือ X_2 บน Y ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยนี้จึงเชื่อมั่นไม่ได้ และไม่สามารถใช้ในการประมาณค่าการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อตัวแปรพยากรณ์ X เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย

* อาจารย์ โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จ.ปทุมธานี

** อาจารย์ประจำภาควิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

3. เครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยตรงกันข้ามกับที่ควรจะเป็น จากสมการถดถอยนี้

$$Y' = a + b_1X_1 + b_2X_2$$

ถ้าตัวแปรพยากรณ์ X_1 กับ X_2 มีความสัมพันธ์กันสูง อาจทำให้เครื่องหมายของ b_1 หรือ b_2 เป็นตรงข้ามกับที่ควรจะเป็น เช่น b_1 เป็นลบ หรือ b_2 เป็นลบ เมื่อแทนค่า X_1 หรือ X_2 ตามลำดับ เข้าในสมการจะทำให้ได้ค่า Y ผิดไปจากความเป็นจริง

วิธีการตรวจสอบ Collinearity

ตัวอย่างต่อไปนี้จะประกอบอธิบายวิธีการตรวจสอบ Collinearity ซึ่งมีหลายวิธีการ

ตัวอย่าง ตัวแปรเกณฑ์คือ อัตราดอกเบี้ยที่ได้รับต่อปี (DIVI) ตัวแปรพยากรณ์มี 2 ตัวคือ อัตราของรายได้ต่อปี (EARN) และจำนวนปี (TREND)

ข้อมูลต่อไปนี้แสดงการวิเคราะห์การถดถอยของตัวแปรเกณฑ์บนตัวแปรพยากรณ์

	DIVI	EARN	TREND
	2.80	4.13	1
	3.16	4.63	2
	3.40	5.17	3
	3.70	5.80	4
	4.10	6.21	5
	4.50	6.83	6
	5.00	7.35	7
	5.00	7.91	8

สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 คือ

Correlations:	DIVI (Y)	EARN (X_1)	TREND (X_2)
DIVI (Y)	1.0000	.9911**	.9923**
EARN (X_1)	.9911**	1.0000	.9996**
TREND (X_2)	.9923**	.9996**	1.0000

วิธีการในการตรวจสอบการเกิด collinearity สามารถพิจารณาตรวจสอบได้ดังนี้

1. การทดสอบนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรในโมเดล

จากตัวอย่าง ตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวคือ อัตราของรายได้ต่อปี (EARN) และจำนวนปี (TREND) มีค่าสหสัมพันธ์ $r_{12} = 0.9996$, $n = 8$ ซึ่งสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองนี้สูงมาก แต่จะเกิด collinearity หรือไม่ ต้องทำการทดสอบความนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสอง

สมมติฐานการทดสอบ

$$H_0 : \rho_{12} = 0$$

$$H_1 : \rho_{12} \neq 0$$

เมื่อ ρ_{12} คือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ X_1 และ X_2 ของกลุ่มประชากร จากนั้นใช้สูตร t-test เพื่อทดสอบดังนี้

$$t = \frac{r_{12}}{s_r}$$

เมื่อ

$$s_r = \sqrt{\frac{1 - r_{12}^2}{n - 2}}$$

แทนค่าข้อมูลจากตัวอย่างจะได้ว่า

$$\begin{aligned} s_r &= \sqrt{\frac{1 - (0.9996)^2}{8 - 2}} \\ &= .0115 \\ t &= \frac{0.9996}{0.0115} \\ &= 86.92 \end{aligned}$$

ที่ระดับ $\alpha = .05$, $df = n - 2 = 6$, $t_{.05,6} = 2.447$ ค่า t ที่ได้จากการคำนวณ (86.92) มากกว่าค่า t ที่ได้จากตาราง (2.447) นั่นคือปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 นั่นคือตัวแปรพยากรณ์ X_1 และ X_2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นแสดงว่าเกิด collinearity

ในการทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์นี้ มีตำราบางเล่มเสนอแนะว่าเป็นวิธีการที่ยุ่งยากให้ใช้วิธีง่าย ๆ คือใช้เกณฑ์ค่าสัมบูรณ์ของสหสัมพันธ์ที่มากกว่า 0.80 คือ $|r| > 0.80$ ถือว่ามีความสัมพันธ์กัน แสดงว่าเกิด collinearity ซึ่งเกณฑ์นี้สามารถยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้วิจัยด้วย

2. การเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (coefficient of determination)

เป็นวิธีการเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์การตัดสินใจระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว โดยพิจารณาค่ากำลังสองของสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Y กับ X_1 มีค่า $r^2 = 0.9823$ และค่ากำลังสองของสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Y กับ X_2 มีค่า $r^2 = 0.9846$ เมื่อพิจารณาการส่งผลร่วมกันของตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวต่อตัวแปรตามแล้ว $R^2 = .98547$ ถ้าแยกส่วนแล้ว ตัวแปรพยากรณ์สองตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรเกณฑ์ได้ 98.23% และ 98.46% ตามลำดับ แต่หากรวมทั้งสองตัวแปรแล้วสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรเกณฑ์ได้ 98.547% เท่านั้น ปรากฏการณ์นี้แสดงว่าเกิดการซ้อนทับ (overlap) กันของอำนาจในการอธิบาย นั่นคือเดิมตัวแปร X_1 อธิบายตัวแปร Y ได้มากถึง 98.23% เมื่อเพิ่มตัวแปร X_2 แล้วสามารถอธิบายได้เพิ่มขึ้นอีกเพียงเล็กน้อย แสดงว่าเกิด collinearity ขึ้นแล้ว

3. องค์ประกอบความแปรปรวนที่สูงเกินความเป็นจริง (Variance inflation factor : VIF)

Variance inflation factor หรือ VIF เป็นความสัมพันธ์ของตัวแปร X ตัวหนึ่งโดยการถดถอยบนตัวแปร X อื่น ๆ

จากตัวอย่างข้างต้น คำนวณหาความสัมพันธ์ของการถดถอยของตัวแปร X_1 บนตัวแปร X_2 ผลที่ได้จะเท่ากับค่าความสัมพันธ์ของการถดถอยตัวแปร X_2 บนตัวแปร X_1 เท่ากับค่าสหสัมพันธ์ $r_{12} = 0.9996$ คำนวณ VIF ของตัวแปร X_1 จากสูตร

$$VIF(X_1) = \frac{1}{1 - R_i^2}$$

เมื่อ R_i^2 คือสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ โดยการถดถอย X_1 บนตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่เหลือ เราสามารถคำนวณ VIF ของตัวแปร X_1 ได้ว่า

$$\begin{aligned} VIF(X_1) &= \frac{1}{1 - (0.9996)^2} \\ &= 1250.31 \end{aligned}$$

ค่า VIF ของ X_1 เท่ากับ VIF ของ X_2 ถ้าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดไม่สัมพันธ์กัน ค่า VIF จะมีค่าเป็น 1 และพิสัยของค่า VIF อยู่ในช่วง 1 ถึงอนันต์

เกณฑ์ในการพิจารณา VIF นั้น ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้วิจัยอีกเช่นกัน แต่มีตำราบางเล่มเสนอแนะว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งสองตัวจะเกิดปัญหา collinearity ก็ต่อเมื่อ ค่า VIF มีค่าตั้งแต่ 10 ขึ้นไป

4. วิธีพิจารณาจากค่าการยอมรับ (Tolerance)

ค่าการยอมรับ (tolerance) สามารถคำนวณได้ด้วยสูตร

$$\text{Tolerance} = 1 - R^2 = \frac{1}{\text{VIF}}$$

จากค่า VIF ข้างต้นได้ค่า Tolerance = .0007998 หรืออาจใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

พิจารณาจากค่า tolerance ของตัวแปร ซึ่งค่า tolerance มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ถ้าค่า tolerance เข้าใกล้ 1 แสดงว่าตัวแปรเป็นอิสระจากกัน แต่ถ้าค่า tolerance เข้าใกล้ 0 แสดงว่าเกิดปัญหา collinearity

พิจารณาตัวอย่างผลลัพธ์ที่ได้จากคอมพิวเตอร์

Variable	SE Beta	Correl	Part Cor	Partial	Tolerance	VIF
TREND	1.860104	.992333	.055953	.420980	8.4017E-04	1190.236
EARN	1.860104	.991128	-.027201	-.220092	8.4017E-04	1190.236

ค่า Tolerance มีค่า 0.0008401 มีค่าเข้าใกล้ 0 มาก ส่วนค่า VIF มีค่า 1190.236 สังเกตว่าค่าทั้งสองเป็นไปตามเกณฑ์ของการเกิด collinearity

หมายเหตุ : ค่าที่คำนวณด้วยมือไม่เท่ากับค่าที่คำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เนื่องมาจากการปัดเศษทศนิยม

5. วิธีพิจารณาค่า F และค่า t

ในการวิเคราะห์การถดถอยนั้น หากค่า F ที่ใช้ทดสอบ R^2 สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่า t ที่ใช้ทดสอบ b แต่ละตัวแปรกลับมีค่าน้อยจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเกิด collinearity

R Square	.98547		
Analysis of Variance			
	DF	Sum of Squares	Mean Square
Regression	2	4.77078	2.38539
Residual	5	.07037	.01407
F =	169.49998	Signif F =	.0000

----- Variables in the Equation -----					
Variable	B	SE B	Beta	T	Sig T
TREND	.655380	.631520	1.930383	1.038	.3469
EARN	-.588601	1.166675	-.938444	-.505	.6353
(Constant)	4.542104	4.164805		1.091	.3252

จากผลการวิเคราะห์ในตัวอย่างนี้ ตัวแปรสองตัวร่วมกันทำนาย Y ได้ค่า F จากการทดสอบมีค่าสูงถึง 169.49998 ; $p < .000$ แต่เมื่อทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวแล้ว ปรากฏว่าค่า t มีค่าน้อยมากจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันสูงมาก นั่นคือเกิดปัญหา collinearity

6. วิธีพิจารณาจากค่าไอเกน (eigenvalues)

ค่าไอเกน (eigenvalue) คือ ค่าที่ใช้วัดความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดในเชิงเปรียบเทียบ ดังนั้น ถ้าค่าไอเกนของตัวแปรบางตัวสูงกว่าค่าไอเกนของตัวแปรอื่น ๆ ก็ชี้ให้เห็นว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันมาก ภายใต้อิทธิพลของตัวแปรที่มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ค่าไอเกนของตัวแปรเหล่านั้นจะมีการกระจายเป็นโค้งปกติ แต่ถ้าเกิด collinearity จะเป็นการกระจายของค่าไอเกนที่ไม่เท่าเทียมกัน นั่นคือค่าไอเกนของตัวแปรบางตัวสูงกับค่าไอเกนของตัวแปรอื่น ๆ ต่ำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นความสำคัญของตัวแปรที่ไม่เท่าเทียมกัน

ดังตัวอย่างผลลัพธ์ที่ได้จากการคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์

Number	Eigenval	Cond Index	Variance Proportions		
			Constant	EARN	TREND
1	2.89046	1.000	.00001	.00000	.00002
2	.10952	5.137	.00042	.00000	.00086
3	.00002	359.497	.99957	.99999	.99912

7. พิจารณาจาก Condition Indices และ Variance-Decomposition Proportions

ดัชนี 2 ตัวที่ใช้ในการพิจารณาการเกิด collinearity ได้ก็คือ condition number (CN) และ condition index (CI) มีสูตรดังนี้

$$CN = \sqrt{\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_{\min}}}$$

$$CI_i = \sqrt{\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_i}}$$

เมื่อ λ_{\max} = ค่าไอเกนที่มากที่สุด (Largest eigenvalue) ; λ_{\min} = ค่าไอเกนที่น้อยที่สุด (smallest eigenvalue) และ λ_i = ค่าไอเกนตัวที่ i

จากผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในข้อ 6. ค่าไอเกนที่มากที่สุดคือ 2.89046 สามารถคำนวณหา CI ได้ดังนี้

$$CI_1 = \sqrt{\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_1}} = \sqrt{\frac{2.89046}{2.89046}} = 1.00$$

$$CI_2 = \sqrt{\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_2}} = \sqrt{\frac{2.89046}{0.10952}} = 5.13732$$

หา CN ได้ดังนี้

$$CN = \sqrt{\frac{\lambda_{\max}}{\lambda_{\min}}} = \sqrt{\frac{2.89046}{0.00002}} = 380.1618$$

นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาจาก Variance-Decomposition Proportions ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนของจุดตัดและตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว

Variance proportions ก็คือสัดส่วนของความแปรปรวนของจุดตัด (a) และสัมประสิทธิ์การถดถอย (b) แต่ละตัวที่สัมพันธ์กับ Condition index แต่ละตัว ซึ่งในแต่ละสตรมภ์มีผลรวมเป็น 1.00 การแปลความหมายต้องนำ 100 ไปคูณ ดังเช่นในตัวแปร EARN แปลผลได้ว่า 0% ของความแปรปรวนใน b_{EARN} สัมพันธ์กับ Condition index ตัวแรก และ 0% สัมพันธ์กับ Condition index ตัวที่สอง และ 99.99% สัมพันธ์กับ Condition index ตัวที่สาม ส่วนสัมประสิทธิ์ b_{TREND} ก็แปลความได้เช่นเดียวกัน

การพิจารณา collinearity ให้พิจารณาที่ Condition index ที่มีค่าสูงที่สุดกับ variance proportion ที่มีค่าสูงในตัวแปรที่สัมพันธ์กัน

ในกรณีนี้มีตัวแปร 2 ตัวที่สัมพันธ์กัน Condition index ที่มีค่าสูงที่สุดอยู่ในบรรทัดสุดท้าย จากนั้นพิจารณาที่ variance proportion จะเห็นว่าค่าสูงที่สุดเหมือนกันในตัวแปร 2 ตัวที่สัมพันธ์

8. วิธีพิจารณาความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย (S_b)

ถ้าความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์มีค่าสูงมากจะมีผลกระทบต่อความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอย

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ b_1 คำนวณด้วยสูตร

$$S_{b_{y1.2}} = \sqrt{\frac{S_{y.12}^2}{\sum x_1^2 (1 - r_{12}^2)}}$$

จากสมการนี้จะเห็นได้ว่าถ้า r_{12} มีค่าสูงแล้ว จะส่งผลให้ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การถดถอยมีค่าสูงขึ้น

9. วิธีพิจารณาจากเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์การถดถอย (b)

9.1 เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์การถดถอยเปลี่ยนแปลงเป็นตรงกันข้ามกับที่ควรจะเป็น เมื่อมีการเพิ่มตัวแปรเข้าหรือจัดตัวแปรออก

9.2 เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์การถดถอยเปลี่ยนแปลงเป็นตรงกันข้ามกับที่ควรจะเป็น เมื่อขนาดของกลุ่มตัวอย่างหรือข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย

การแก้ไขปัญหา Collinearity

ในการวิเคราะห์การถดถอยนั้น หากเกิดปัญหา collinearity จะทำให้สมการพยากรณ์หรือสมการการถดถอยไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงควรหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งอาจทำได้ดังนี้

1. การจัดตัวแปรออก หากตัวแปรพยากรณ์ 2 ตัวมีความสัมพันธ์กันสูง ผู้วิจัยควรพิจารณาตัดตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งออกจากสมการถดถอย ทั้งนี้เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวมีค่าสูงมาก ก็คือตัวแปรตัวหนึ่งสามารถใช้ทดแทนตัวแปรอีกตัวหนึ่งได้ แต่จะทดแทนได้อย่างสมบูรณ์เมื่อค่าสหสัมพันธ์มีค่าเป็น 1.00

2. การเปลี่ยนแปลงข้อมูลโดยอาจเพิ่มจำนวนข้อมูล จนแน่ใจว่าไม่ทำให้เกิดปัญหา collinearity

3. โคเฮน (Cohen, 1983) เสนอให้ใช้วิธี Centering ในการลดขนาดของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องมากยิ่งขึ้น แต่การทำ Centering อาจไม่ได้ผลในการแก้ปัญหา collinearity ในกรณีที่ข้อมูลในตัวแปรอิสระมีการแจกแจงเบ้ (skewed) และมีจำนวนตัวแปรอิสระหลายตัว

สรุป

Collinearity เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อตัวแปรพยากรณ์ตัวหนึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์อีกตัวหนึ่งสูงมาก ซึ่งจะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเชื่อถือไม่ได้ เครื่องหมายของสัมประสิทธิ์การถดถอยอาจแปรเปลี่ยนไปเป็นตรงกันข้าม และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการถดถอยมีค่าสูงขึ้นผิดปกติ

วิธีการค้นหาว่าตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่ศึกษานั้นเกิดปัญหา collinearity หรือไม่ มีหลากหลายวิธี แต่เมื่อพบว่าชุดของตัวแปรที่ศึกษาเกิด collinearity ขึ้นแล้วมีวิธีแก้ไข กระทำได้โดยการเลือกขจัดตัวแปรที่สัมพันธ์กันสูงออกตัวหนึ่ง หรืออาจเปลี่ยนแปลงข้อมูลโดยการเพิ่มจำนวนข้อมูลจนมั่นใจว่าจะไม่เกิด collinearity หรืออาจทำ Centering เพื่อช่วยแก้ปัญหา

บรรณานุกรม

Cohen, Jacob and Cohen, Patricia. *Applied Multiple Regression/Correlation Analysis for the Behavioral Sciences*. Second Edition. U.S.A. : La Wrence Erlbaum Associates, Publishers, 1983.

Multicollinearity and Singularity.

<http://www.pfc.forestry.ca/landscape/inventory/wulder/mvstats/multicol.html>

Multiple Regression and Correlation.

<http://news.pepperdine.edu/gsbm/class/ohall/statcity/stats14.html>

Pedhazur, Elazar J. *Multiple Regression in Behavioral Research*. second edition. U.S.A. Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973.

Siegel, Andrew F. *Practical Business Statistics*. second edition. University of Washington, 1994.

Webster, Allen L. *Applied Statistics for Business and Economics*. U.S.A. McGraw-Hill Companies, Inc. 1995.

Wittink, Dick R. *The Application of Regression Analysis*. U.S.A. : Allyn and Bacon, Inc. 1988.